

[Knud Lind]

stre, og De Konservative også for den sags skyld, taler herinde, så er det en anden tale, og når man når til at trykke på knapperne, så er man nærmest fjernstyret som robotter.

Det er derfor, man må bekende kulør og sige til borgerne: Vi har altså én tale i forsamlingshuset i Sønderomme, hvor vi beklager, at dansk landbrug desværre er udsat for den miljøhætz, som det har været, og vi har en anden tale inde på Christiansborg. Det skal man bare gøre sig klart. Fremskridtspartiet var reelt det eneste parti, som holdt igen, og nu ser vi, at der så kommer den ene rapport efter den anden, senest fra Akademiet for de Tekniske Videnskaber, som reelt siger, at det her er noget bras. Vi har haft en rapport fra de 22 udenlandske forskere, som sagde endnu mere hårdhændet, at det var noget skidt, man havde lavet; det var ikke videnskabeligt begrundet. Vi ser det også med stråforkortningsmidlerne, også dér opdager man pludselig, at det ikke er videnskabeligt begrundet. Og det kører, fordi Venstre og De Konservative kører med på den tankegang om, at al tvivl skal komme miljøet til gode, uanset hvilken lov man har vedtaget. Det er forkasteligt.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

I anledning af hr. Knud Linds bemærkninger om vandmiljøplanen, som jo har været meget diskuteret i de seneste måneder, også i offentligheden, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at man sjældent har set noget mere forberedt end netop denne plan.

Vi kan gå helt tilbage til 1981, da den daværende miljøminister for første gang gjorde Folketinget opmærksom på de meget alvorlige vandmiljøproblemer.

I 1984 kom Miljøstyrelsen så med den meget omtalte NPO-redegørelse, og siden hen er der kommet stribevis af rapporter om vandens forureningsproblemer.

I slutningen af oktober 1986 blev aktionsplanen for havet omkring Danmark fremlagt. Der var dernæst forespørgselsdebat i Folketinget i november måned, og i slutningen af januar fremlagde regeringen så handlingsplan imod forureningen af det danske vandmiljø med næringssalte. I de kommende måneder var der tale om et overordentlig omfattende udvalgsarbejde i Folketingets Miljøudvalg, en omfattende

diskussion og drøftelse, og det sluttede så med, at der den 30. april blev indgået et forlig mellem firkloverregeringens partier og Det Radikale Venstre om vandmiljøplanen.

Oppositionen ville gå langt videre, men forliget var afbalanceret. Man husker måske, at der skete en fordobling af tidsfristerne med hensyn til gennemførelse, og man ved også, at der blev sat revisionsbestemmelser ind i aftalerne.

Der er altså tale om et omfattende forarbejde, der har strakt sig ikke alene over måneder, men over år. Sjældent har man set noget mere forberedt.

I øvrigt vil jeg afslutningsvis gøre opmærksom på, at dagen efter indgåelsen af forliget mellem firkloverregeringen og Det Radikale Venstre, altså dagen efter tilblivelsen af vandmiljøplanen, skrev Jyllands-Posten i sin ledende artikel, at miljødebatten nu øjensynlig sluttede med, at sund fornuft fik lov at råde i stedet for ideologisk amokløberi.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, hr. Knud Lind skulle gøre sig den tjeneste at læse den rapport, som han citerer fra, ATV-rapporten, for der står jo ikke, at det alt sammen var håbløst og uvidenskabeligt. Der står endda præcis, at man faktisk er på god grund, og at der vil komme forbedringer ud af de ting, man foreløbig har foretaget sig i vandmiljøplanen.

Så kan vi godt diskutere, om nogle af de investeringer, kommunerne skal foretage i de kommende år, er helt fornuftige, og det synes jeg man bør diskutere med kommunerne. Der er nogle, der kloakerer alt for meget og kunne spare nogle penge for deres borgere. Jeg tror, at der er god grund til at kigge på den del.

Men når fru Dorte Bennedsen nu så stærkt angriber vandmiljøplanen for ikke at være god nok, når det gælder landbruget, så synes jeg lige, jeg vil gøre opmærksom på, at det, der sådan set står i den redegørelse, som vi kom med i foråret, netop er, hvad der også blev gjort opmærksom på i ATV-rapporten: at man må sætte spørgsmålstegn ved, om man overhovedet kunne stille sådan et mål op. Derfor skriver vi jo også, at vi skal have en diskussion både af mål og midler.

Jeg ved godt, at fru Dorte Bennedsen interesserer sig mest for midlerne, men når det gælder